

Módosult a Szabálysértési Törvény

A Szabálysértési Törvény legújabb módosítása szigorította a tulajdon elleni szabálysértések következményeit, kiterjesztette a rendőrség feladatait – mindez az erdővagyon érintő illegális cselekmények viszszaeszközítésében is figyelemre méltó lehetőségeket adhat.

A 2009. évi CXXXVI. törvény módosította a Szabálysértési Törvényt (1999. évi LXIX. tv.), emellett az 1998. évi XIX. törvényt „a büntető eljárásról”, valamint az 1978. évi IV. törvényt „a büntető törvénykönyvről”. A teljesség igénye nélkül, az erdőgazdálkodók vagyonvédelmi szempontjából a jelentősebb módosítások az alábbiak.

A módosított Szabálysértési Törvény továbbiakban Sztv. 111. § (1-2) bekezdése szerint:

(1) bek.: „A pénzbírságot, egyéb pénzüsszeget az elkövetőnek a határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül a pénzüsszeg illetékbélyegben történő lerovásával vagy más külön jogszabályban meghatározott módon kell megfizetnie. Az okozott kár értékét a sértett részére kell megtéríteni.”

(2) bek.: „Ha a pénzbírság vagy egyéb pénzüsszeg, illetve az okozott kár értékének megfizetésére kötelezett a határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül nem fizeti meg a tartozást, a szabálysértési hatóság elrendeli a tartozás adók módjára történő behajtását.”

Ez a rendelkezés lehetőséget biztosíthat arra, hogy adók módjára történő behajtás útján, az APEH közreműködésével – ha van miből – az okozott kár megtérülhet.

A szabálysértési hatóság a behajtásról szóló határozatot az internetes oldalán, vagy más módon nyilvánosan is közzéteszi. Ha a ki nem fizetett bírság eléri a 30 ezer forintot, akkor jelzőlogot jegyeztetnek be az érintettek ingatlanaira.

A Sztv. 17. § (1) bekezdése szerint, a pénzbírságot meg nem fizetés esetén – ha adók módjára nem hajtható be – közérdekű munkára vagy elzárásra kell változtatni.

Jelentős változás az Sztv. 157. § (5-6.) bekezdésének módosítása, amely lehetővé teszi a vagyon elleni bűncselekményeknél, a 20 000 Ft-ot meg nem haladó értékre lopást, sikkasztást jogtalan elsajátítást, orrgazdaságot elkövetőknél

annak alkalmazását, hogy az eljárás megindítása – ha a feljelentést a rendőrségnél teszik – a rendőrség hatáskörébe tartozik.

Vagyonvédelmi szempontból lényeges az új 83/A. §, amely a következő rendelkezéseket tartalmazza:

(1) bek.: „Ha a tulajdon elleni szabálysértés miatt a feljelentést a rendőrségnél teszik meg és a késedelem az elkövető kilétének megállapítását veszélyezteti, vagy a bizonyítékok eltűnésével járhat, illetve ha az eredményes felderítés érdekében szükséges, a rendőrségnek a következő intézkedéseket kell megtennie:

a) gondoskodik az elkövető kilétének megállapításáról, az eljárás alá vont személy és a tanúk meghallgatásáról, a tárgyi bizonyítékok, eszközök beszerzéséről,

b) helyszínt megszemléli, ruházatot, csomagot és járművet átvizsgál, lefoglalásokat végez.

(2) bek.: „A rendőrség az (1) bekezdésben meghatározott halaszthatatlan eljárási cselekményekről készített jegyzőkönyvet, bizonyítékokat a lefoglalt dolgot haladéktalanul megküldi a hatáskörrel rendelkező szabálysértési hatóságnak az eljárás lefolytatása végett.

A szabálysértési hatóság továbbra is az illetékes jegyző és a bíróság marad, tehát továbbra is a jegyző jogosult meghozni a marasztaló, kötelező határozatot.

A Sztv. 85. § is jelentősen módosult:

(1) bek.: „Ha az eljárás alá vont személy és a sértett a szabálysértési hatóság előtt a kártérítés összegében megállapodik és az eljárás alá vont a szabálysértési hatóság határozatának, illetve a bíróság I. fokú határozatának meghozataláig megtéríti, a 24/A. § rendelkezéseit megfelelően kell alkalmazni (azaz ebben az esetben, a pénzbírság alkalmazása esetén kiszabható büntetési tétel felső határa a felére csökken, ha az eljárás alá vont a sértettnek a szabálysértéssel okozott kárt a határozat meghozataláig megtérítette).”

A (2) bek. szerint: „Ha az eljárás alá vont a szabálysértési hatóság határozatának, illetve a bíróság I. fokú határozatának meghozataláig az okozott kárt nem térítette meg, a szabálysértési határozatban kötelezni kell őt annak megtérítésére. A kár értékét a szabálysértési hatóság vagy bíróság határozza meg, az eljárás adatai alapján.

A fenti rendelkezés azt jelenti, hogy a határozatban kötelező rendelkezni a kár megtérítése vonatkozásában, azaz ha vagyoni elleni bűncselekményt követnek el az erdőgazdálkodó sérelmére, a károkozó magatartással okozott kár összegének is meg kell jelennie a határozatban!

Új rendelkezés, hogy az elkövetési érték, kár, illetve okozott vagyoni hátrány összegének megállapítása céljából érték-egybefoglalásnak van helye: ha az eljárás alá vont személy a 157. § (1) bekezdés a, b, c. pontjaiban meghatározott ugyanolyan cselekményt több alkalommal, legfeljebb egy éven belül követ el, ezeket együttesen bírálják el. Az érték-egybefoglalást nem kell alkalmazni, hogyha az üzletszerű elkövetés önmagában megállapítható, vagy ha önmagukban szabálysértést megvalósító cselekmények folytatódó egységbe tartoznak. Ezeket a megállapításokat a tényállás tisztázása során a rendőrség fogja meghatározni.

Valamint: a 24. § (2) szerint „Nem szabálysértés, hanem bűncselekmény valósul meg ugyanazon elkövető által elkövetett és együttesen elbíralt tulajdon elleni szabálysértés esetén, ha a dolog értéke, az okozott kár, illetve az okozott vagyoni hátrány érték-egybefoglalás folytán az (1) bekezdés d)-g) pontjában meghatározott összeget meghaladja.”

A szabálysértési előélet nyilvántartására központi adatbázist, egy központi szabálysértési nyilvántartást hoznak létre. Tehát, ez alapján a büntetés kiszabásánál figyelembe lehet venni a szabálysértő előéletét. Nagyobb a bírság, ha az aktuális eset előtti két évben már volt ugyanolyan, vagy hasonló jellegű szabálysértési ügye az érintettnek.

A fentiekben felhívott jogszabályi rendelkezések 2010. január 1-én léptek hatályba. Reméljük, hogy – a korábbi gyakorlatnak megfelelően – a jegyzők és a rendőrség mielőbb megkapják az alkalmazásukhoz szükséges leírást, módszertani útmutatást.

Dr. Deák Sándor
ügyvéd

Hirdessen az Erdészeti Lapokban!